

1891-12-03

AFSENDER

Harald Slott-Møller

MODTAGER

Emil Hannover

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Dansk

Dateringsbegrundelse:

Datering i brev.

Afsendersted:

København

Omtalte personer:

Carl Jacobsen

Karl Madsen

Oscar Madsen

Lauritz Zeuthen

Arkivplacering:

Den Hirschsprungske Samling

Andre referencer:

Se brevet dateret 2. september 1891
fra Emil Hannover til Johan Rohde,
hvor sagen mod Oscar Madsen også
omtales. Desuden brev af

DOKUMENTINDHOLD

Harald Slott-Møller vil gerne lukke snakken med Hannover om det salær, Lauritz Zeuthen har til gode hos dem efter sagen mod Oscar Madsen. Videre fortæller Slott-Møller, at den af hans tegninger, Hannover har ønsket at købe for 200 kr., allerede er solgt til anden side - for bare 25 kr. Pengesager mellem venner er ikke Slott-Møllers kop te, men bliver det nødvendigt - som forventeligt - i løbet af vinteren, vil han og hustruen gerne have mulighed for at låne de 200 kr. af Hannover, skulle det knibe med hans og Agnes' økonomi.

TRANSSKRIFTION

[tilføjet med blyant:] S.

Kjære Hannover

Spørgsmaalet Zeuthens Salair
er afgjort, lad os betragte
det som ude af Verden.

Jeg skal villig ind-
rømme, at denne Af-
gjørelse vel nok lidt
maa betegnes som en
Voldshandling af mig,
da jeg fuldt vel har
forstaaet, at det lige
fraa første Færd har
været din Mening at
betale hele Sagen,
dog tror jeg, at du
oprindelig har taget

[2]

den Beslutning under
Forudsætning af, at
kun jeg, ikke du,
kunde gjøre mig Haab
om et gunstigt Udfald
af et Søgmaal. I og
for sig fandt og finder
jeg ikke heri tilstræk[-]
kelig Grund til, at
du skulde bære hele

Sagens Byrde, da
Fornærmelsen mod mig
var mindst lige saa
grov, som den mod
dig. Det er reverenter
talt ogsaa kun
af utidig Flovhed og
en grundfæstet Uvilje

[3]

mod at tale om Penge-
sager, der har gjort, at
jeg ikke tidligere pro-
testerede.

Endnu mindre
Grund blev der da til,
at du skulde have
alle Udgifterne ved
Sagsanlægget, da Zeuthen
Erklærede, at det ene
saavel juridisk som
moralsk vigtige var
at gjøre det til tre
Sager. Det du skriver
om, at kun et "privat"
Mellemværende mellem
Oscar Madsen og dig
skulde have draget
os ind i Sagen, har du
ganske sikkert aldeles

[4]

ikke Ret i, du kan
være overbevist om, at
det er igjennem utallige
smaa underjordiske
Ledninger, at Næringen
er blevet tilført min
smukke, lille Hadets
Blomst. Jeg beder dig
nu tro mig, naar jeg
siger, at da jeg forleden

ude i Lyngbye bad dig
ordne Tingen med Zeuthen,
tænkte jeg Sagen kun
som et Udlæg, jeg bad
dig gjøre; jeg behøver
vel ikke at kalde
"Gud den almægtige"
til Vidne herpaa,
lige saa lidt som

[5]

paa, at jeg ikke har
handlet Karl Madsensk
i denne Sag.
Med Hensyn til Kjøbet
af den omtalte Tegning
maa jeg beklage, at
du ikke kan faa den,
da jeg har været nødt
til at sælge den for
hvad jeg kunde faa
for den. Du kan nok
forstaa, at selv om
det ikke var sket,
var du kommet alt
for langt med dine
200 Kr overfor en Tegning
jeg har solgt for 25 Kr.
I det hele taget synes
jeg, er det et lidt

[6]

vanskeligt Forhold
at sælge Billeder
til sine Venner,
ja noget andet
var det om jeg var
Bedsteven med Carl
Jacobsen og Bonkamme
rat med Etatsraaden,
eller Kjæreste med deres
respective (gud bevares

respectable) Fruer
men men – – –
Skulde du derimod
paa ingen Maade
vide dine levende
Raad med, hvad
du skal bruge dine

[7]
200 Kr til, saa kan
du laane os dem
en Gang i Vinter,
hvis det skulde knibe
for os at faa gjort
vore Billeder færdige,
hvad det desværre nok
kommer til. Naar
vi saa en Gang (Gid
det ske snart) kommer
ovenpaa, saa er det
jo ikke saa farligt
for os at betale dem
tilbage. Saa faar de
sære Børn deres Vilje
og saa græder de
ikke. Til Slut Tak
for dit rare Brev
og for den elskværdige

[8]
Maade hvorpaa du
har taget den hele
Sag
Din hengivne
Ven
H Slott-Møller
Kjøbenhavn 3 XII 91

Kjære Hanne

R

Spørgsmålet henhænger Særlig
er afgjort, lad os betragte
det som ude af Tvivl.

Jeg skal villig ind-
rømme, at denne Af-
gjørelse vel nok lidt
maa betegnes som en
Vælskædning af mig,
aa jeg fuldt vel har
forstået, at det lige
præc første Bærd har
været din Mening at
betælle hele Sagen,
dog tror jeg, at du
afprøvelig har læst

den Beslutning under
Forsætning af, at
Kun jeg, ikke du,
kunde gøre mig Haab
om et gunstigt Udfald
af et Sælsmaal. Jeg
for sig fandt af pinden
jag ikke veri tilstræk-
kelig Grund til, at
du skulde have vel
fagets Dygt, da
Forsømmelsen med mig
når mindst lidt saa
grov, som den med
dig. Det er reventer
Takt appaa Kun
af utidig Flovned af
en grundpæstet Urigi

mod at tale om Pengesagen, der var gjort at jeg ikke tidligere protesterede.

Endnu minar Grund blev der det til, at du skulde have alle Modgiftene med Lapsanlægget, da Gentner erklærede, at det ene saavel juridisk som moralisk rigtig var at give det til den Sager. Det an skreiv om, at kun et officielt Mellemskredne mellem Oscar Maden og dig skulde have draet os ind; ^{han} har du ganske sikkert aldrig

ikke Ret i, du kom
nære overbevist om, at
det er i gjennevend utallige
små underindiske

Ledninger, at Navne
er blevet tilføjet min
smukke, lille Hædels
Blomst. Jeg beder dig
nu tro mig, naar du
sier, at da du kom
næ i Lyngby had dig
dane Ting med Hens
tænkte du Læse kun
som et Udsøg, du had
dig sine dig behøve
vel ikke at kalde
"Quod aen almægtige"
til Vane her paa
lige saa lidt som

saa, at is ikke har
nandet Karl Madsen
i denne sag.

Med Hensyn til Kjøbet
af den antatte Teening
maa is bekla, at
du ikke kan saa den
da is har været niat
til at sælge den for
hvad is kunde saa
for den. Du kan nok
fortælle, at selv om
det ikke har været,
har du kunnet alt
for langt med dine
200 Kr over for en Teening
is har sælget for 25 Kr.

Y det vel tæst synes
is, er det et lidt

hanskelst Formid
at sælge Piceen
til sine Venner,
ja noget andet
var det om ic var
Redstuen med Carl
Jacoben af Renskamme
rat med Etatsraaden
eller Hjærte med dets
respectue (quo venares
respectable) Fruer
men men - - -

Skulde du derimod
paa ingen Maade
vide dine levende
Raad med, hvad
du skal bruge din

200 Kr til, saa kom
an baane os den
en Gang i Vinter,
men det skulde Krise
for os at saa gjat
nue Billen kende,
hvad det der mere nok
kommer til. Naar
vi saa en Gang (Gid
det ske snart) kommer
overpaad, saa er det
jo ikke saa farligt
for os at betale den
tilbage. Saa kan de
saa Roin den Vise
af saa gaad de
ikke. Til Slut Tak
for dit rare Brev
af for den elskende

Maade muremaa au
mau taat aen neu
Laf

Ain muremaa
Ven

Y. Latt. Miez

Kiemenam 3 XII 91